

КОНСПЕКТ

ПО ВЪНШНОПОЛИТИЧЕСКИ АНАЛИЗ И ПРОГНОЗИРАНЕ

1. Методологически конвенции. Позитивизъм, реализъм, интерпретативизъм.
2. Политическият детерминизъм. Методологически допускания.
3. Стохастичната природа на външнополитическите процеси.
4. Обяснение и разбиране във външната политика. Фактите. Проблеми на интерпретацията.
5. Основни принципи на външно-политическия анализ и прогнозиране. Парсимония и комплексност.
6. Типове анализ: дескриптивен, предиктивен, нормативен. Надеждност и валидизираност на анализа.
7. Особенности на информационно-аналитичното осигуряване
8. Проблемът за метода. Класификация на методите.
9. Аналитични методи: външен и вътрешен анализ на документи, сравнение, историческата аналогия.
10. Построяване на сценарий.
11. Методи на експертизата.
12. Експликативни методи. Контент-анализ. Същност и възможности. Видове.
13. Подготовка и провеждане на контент-анализ. Природата на грешките.
14. Ивент-анализ. Структурни особености на изследването.
15. Когнитивно картиране.
16. Възможности и особености на моделирането във външната политика.
17. Анализ на процеса на вземане на решения.

Примерна литература

1. Ангелов, А. (2007). Методи на политическия анализ. София: УИ „Св. Климент Охридски“.
2. Белев, А. Анализ, прогнозиране, планиране. С. 2000
3. Божков, В. (2004). Теория на международните отношения. София: УИ „Св. Климент Охридски“.
4. Бюканън, М. Социалният атом. С. 2011 г.
5. Георгиев, Г. (2008). Външна политика: теория и практика. София: НБУ.

6. Гочев, А. Анализ на политиките-модели и оценки на въздействието. С. 2015.
7. Гурова, Л. Предизвикателствата на причинността./Онтологико-епистемологически оптики). С. 2006.
8. Дал, Р. Съвременният политически анализ. С. 1996 г.
9. Джонев, С. Качествени методи за изследване в социалните науки. С. 2015 г.
10. Димитров, И. (2011). Методология на политическите науки. София: УИ „Св. Климент Охридски“.
11. Дойков, Й. Политическото решение. Механизъм за вземане на решения по националната сигурност. С. 2008 г.
12. Доуърти, Джеймс., Пфалцграф, Робърт. Теории за международните отношения. т. 1-2, С. 2004 г.
13. Дочев, Д. Теория за вземане на решения (Модели за вземане на решения в условия на конфликт и риск). В. 2003 г.
14. Дочев, Д. Теория за вземане на решения. Модели за вземане на решения в условия на конфликт и риск. В. 2003 г.
15. Дулов, В., Маринов, М. Качествени методи в социологията. С. 2012 г.
16. Дюверже, М. Социология на политиката. С. 1999 г.
17. Иванов, М. (2014). Контент-анализ в социалните науки. София: НБУ.
18. Каракашев, С. (2010). Информационно-аналитичната дейност. София: УНСС.
19. Крик, Б. В защита на политиката. С. 1999 г.
20. Маринов, В. (2015). Политически анализ и прогноза. София: УНСС.
21. Найденов, Н. Прогнозиране и планиране. С. 2003
22. Николов, Н. (2013). Външната политика като публична политика. София: УИ „Св. Климент Охридски“.
23. Панайотов, А., М. Чиприянов Планиране и прогнозиране. С. 2006
24. Петрова, Р. (2016). Качествени методи в политическите изследвания. София: УИ „Св. Климент Охридски“.
25. Пригожин, И. Краят на детерминираността. С. 2008 г.
26. Сол, Джон Ралстън. Крахът на глобализацията и новото сътворяване на света. С. 2009
27. Стамболийски, И. Кондиционалната детерминация. В. 2012.
28. Стефанов, Г. „Теория на международните отношения“. С. 1995 г.

29. Стоянов, Д. (2012). Анализ и експертиза в публичната политика. София: УНСС.
30. Танев, Т. Политическите стратегии . С.2003 г.
31. Тенекеджиев, К., Николова, Н., Теория и практика на рисковите решения. В.2002 г.
32. Тичер, Ст. Метод на анализа на дискурса. С. 2009 г.
33. Тодоров, Б. (2009). Политическо прогнозиране. София: УНСС.
34. Тодоров, Х. Обща социология. Социологическото наследство. С. 2005 г.
35. Тофлър А. Прогнози и предпоставки С.2003
36. Цанков, П. (2011). Политическото решение. София: УНСС.
37. Чакалов, Б., Бондилов, В. Методи за изследване на масовата комуникация. Към методологията на социалните изследвания. С. 2015 г.
38. Шмит, К. Понятие за политическото. С.2008 г.
39. Agnew, J. Geopolitics : Re-Visioning World Politics. L.1997
40. Allison, G. T., & Zelikow, P. (1999). Essence of decision: Explaining the Cuban Missile Crisis (2nd ed.). Longman.
41. Aron, R. (1966). Peace and war: A theory of international relations. Doubleday.
42. Axelrod, R. (1976). Structure of decision: The cognitive maps of political elites. Princeton University Press.
43. Axelrod, R. The Cognitive maps of political elites. N.Y. 1997
44. Azar, E . Theory and Practice of Event Research N.Y. 1995
45. Barkin, J. Realist Constructivism: Rethinking International Relations Theory. Cambridge : Cambridge University Press.2010
46. Beck, N., King, G., & Zeng, L. (2000). Improving quantitative studies of international conflict. American Political Science Review, 94(1), 21–35.
47. Booth, Ken., Smith Steve. International Relation Theory Today. 1995
48. Brecher, M., Wilkenfeld, J., & Moser, S. (1988). Crises in the twentieth century. Journal of Conflict Resolution, 32(4), 624–645.
49. Burchill, S. Theories of International Relations. N.Y. 2005
50. Buzan, B., Wæver, O., & de Wilde, J. (1998). Security: A new framework for analysis. Lynne Rienner.
51. Carl W. Roberts (ed.) Text Analysis for the Social Sciences: Methods for Drawing Inferences from Texts and Transcripts. , N. J. 1997

52. Charlesworth, J.C. Contemporary Political Analysis. N.Y. 1991
53. Chermack, T. J. (2011). Scenario planning in organizations. Berrett-Koehler.
54. Cornish, E. The Study of the future. Washington ,1997
55. Dahl,R., Stinebrickner,B. Modern Political Analysis. N.J. 2003
56. Dane,R. Modern Political Analysis. Fifth ed. 1991
57. Dunne, J., Kurki, M., Smith, S. (eds.) International Relations Theories: Discipline and Diversity. 2013
58. Faby J., Faby N., Research Methods in International Relations. L.1994
59. George, A. L., & Bennett, A. (2005). Case studies and theory development in the social sciences. MIT Press.
60. Girard, M., Eberwein, W.D., Webb, K. Theory and Practice in Foreign Policy-Making. L.1994
61. Griffiths, M. International Relations Theories for the Twenty- First Century . An Introduction. L. 2007
62. Hastedt ,Glenn. American Foreign Policy. Past, Present , Future. N.J. 2000.
63. Hay, C. Political Analysis :A Critical Introduction . N.Y. 2002
64. Heuer, R. J. (1999). Psychology of intelligence analysis. CIA Center for the Study of Intelligence.
65. Hollis, M., & Smith, S. (1990). Explaining and understanding international relations. Oxford University Press.
66. Holsty Ole R. Content Analysis for the Social Sciences and Humanities. Reading.Mass. 1999
67. Howell, K. Introduction to the Philosophy of Methodology. L. 2013
68. Jackson , R ., Sorensen ,G. Introduction to International Relations. Oxford 2001.
69. Jervis, R. (1976). Perception and misperception in international politics. Princeton University Press.
70. Kaplan, M. System and Process in International Politics . 2005
71. King,G., Keohane,R.,Verba,S. Designing Social Inquiry:Scientific Inference of Qualitative Research. Princeton University Press. 1994
72. Krippendorff, K. (2018). Content analysis: An introduction to its methodology (4th ed.). Sage.
73. Krippendorff, K. Content Analysis : An Introduction to its Methodology. 2nd edition ,Thousand Oaks , CA :Sage 2004
74. Lamont, Christopher. Research Methods in International Relations . 2015

75. Lowenthal, M. M. (2017). Intelligence: From secrets to policy (7th ed.). CQ Press.
76. March, D., Stoker, G (eds.) Theory and Methods in Political Science . N.Y. 2002
77. McKeown, B., Thomas, D. Q Methodology. California Sage 1998
78. Milliken, J. The Study of Discourse in International Relations . Reflections on Research and Methodology. Budapest 1998
79. Mingst, K. Essentials of International Relations. N.Y. 2004
80. Mintz, A., & DeRouen, K. (2010). Understanding foreign policy decision making. Cambridge University Press.
81. Monroe, K.R (ed). Contemporary Empirical Theory. California University Press 1997
82. Neuendorf, K. A. (2017). The content analysis guidebook (2nd ed.). Sage.
83. Ole R. Holsty: Content Analysis for the Social Sciences and Humanities . Reading, Mass.1999
84. Popper, K. (1959). The logic of scientific discovery. Routledge.
85. Rapoport, A. N-Person Game Theory. Concept and Application. University of Michigan Press. 1980
86. Schelling, T. C. (1960). The strategy of conflict. Harvard University Press.
87. Sprinz, D., Wolinsky Yael (eds.). Cases, Numbers, Models: International Relations Research Methods . 2002
88. Straus, A., Corbin, J. Basics of Qualitative Research. Newbury Park . California: Sage, 1990
89. Sullivan, Michael, P. (eds.) Theories of International Relations. N.Y. 2007
90. Tetlock, P. E., & Gardner, D. (2015). Superforecasting: The art and science of prediction. Crown.
91. Viotti, P., Kauppi, M. International Relations Theories. N.Y. 2012
92. Waltz, K. N. (1979). Theory of international politics. McGraw-Hill.
93. Waltz, Kenneth. Theory of International Politics. N.Y. 1992
94. Weber, R. Basic Concept Analysis. Beverly Hills Sage 1990

Изготвил:

Проф. д-р Александър Рангелов